

Ακούω τους αρχηγούς στα γυμναστήρια της επαναστατικής γυμναστικής, να δίνουν κοφτά παραγγέλματα για την κατάληψη των μέσων παραγωγής και την φορολόγηση του πλούτου.

Μιλώντας όμως για τα μέσα παραγωγής, θέλω να τους υπενθυμίσω ότι η παραγωγική βάση της χώρας μας είναι διαλυμένη. Η παραγωγική βάση είναι διαλυμένη γιατί από τους φόρους μας επιδοτήθηκε η μετεγκατάστασή της αλλού, γιατί είναι φθηνότερη η παραγωγή της ντομάτας στο Μαρόκο, γιατί τα μολυβένια τσολιαδάκια που πουλάμε στους τουρίστες το καλοκαίρι, παράγονται σε κινέζικα εργοστάσια. Αυτό που έχει απομείνει -για να μην πάμε πιο μακριά, αλλά να μείνομε στα μέρη μας- είναι οι υποδομές των αγροτικών συνεταιρισμών. Υποδομές που έχουν κοστίσει δισεκατομμύρια στους κουτόφραγκους

φορολογούμενους και παρ' όλες τις υπερτιμολογήσεις, τις άστοχες μελέτες και την κακή χρήση, συνεχίζουν να αξίζουν –χίλιες φορές κάτω- εκατομμύρια. Η ιδιοκτησιακή τους βάση είναι τέτοια, που θα μπορούσε κανείς –διασταλτικά- να ισχυριστεί ότι είναι λαϊκή περιουσία. Παρόλα αυτά, κανείς από τους αντιμνημονιακούς [κονφερανσιέ](#) [της επανάστασης](#)

δεν μπαίνει στον κόπο να ζητήσει μια φυσική απογραφή και μια αξιολόγηση των συνεταιριστικών παραγωγικών υποδομών.

Κανείς θεσμικός ή πολιτικός παράγοντας, πέραν της οφειλόμενης παπαγαλίας των

δεκάρικων λυτρωτικών λογουδρίων, δεν αντιδρά που αφήνομε τα πορτοκάλια να σαπίζουνε αμάζευτα και που ονειρευόμαστε τη μέρα που θα κόψομε τις πορτοκαλιές μας σύρριζα για να φυτέψομε φωτοβολταϊκά και να τρυγήσομε χρήμα. Πίνομε χυμούς από βραζιλιάνικες παγοκολώνες και για να βρεις ντόπιο λεμόνι πρέπει να' χεις φιλενάδα με τη δική της λεμονιά.

Κανείς δεν αντιδρά που αφήνομε το λάδι στα νύχια των μεσαζόντων την ώρα που θα μπορούσαμε να το προπωλούμε εμφιαλώνοντάς το στα τυποποιητήρια που σκουριάζουν. Συμφωνίες προώλησης με τους ξενοδόχους και τους ταβερνιάρηδες της περιοχής. Οι ξενοδόχοι ταΐζουν τους τουρίστες δανέζικο βούτυρο, ολλανδικά τυριά και ιταλικά φραγκόσυκα. Καταναλώνουν ακριβή, επιδοτούμενη από τους φόρους μας, ενέργεια και παράγουν απορρίμματα που η διαχείρισή τους μας κοστίζει πανάκριβα, για να πουλάνε 10 ευρώ το κρεβάτι! Καιρός είναι τώρα να αποδώσουν κάτι πίσω στην κοινωνία, χρησιμοποιώντας και προωθώντας το ντόπιο ελαιόλαδο.

Συμφωνίες με τους Ουκρανούς που χρησιμοποιούν το ελαιόλαδο σα γιατρικό, καλές είναι κι αυτές, ό,τι συμφωνίες να 'ναι, αρκεί να μην είναι συμφωνίες με το διάβολο, όπως γίνεται σήμερα. Υπολογίζω πρόχειρα ότι μια προκαταβολή 1,5 ευρώ το κιλό, στον κάθε παραγωγό που θα παρέδιδε το λάδι του, για να καλύψει κάπως το κόστος της παραγωγής του, θα απαιτούσε κεφάλαια κίνησης για τους 40.000 τόνους που παράγει ο νομός Χανίων (ο θεός να βάλει το χέρι του, να είναι σωστή η στατιστική και να μην είναι τα μισά «μαϊμούδες» βορείου Αφρικής, ή φουντουκέλαια Τουρκίας) 60 εκατομμυρίων ευρώ. Τόσα, όσα θα φάει, έτσι όπως πάει, το πιθανότατα άστοχο φράγμα του [Βαλσαμώ τη](#). Με μυαλωμένη προώθηση και διαχείριση, μέσα σε λίγους μήνες, θα μπορούσαν να έχουν ανακυκλωθεί αυτά τα κεφάλαια, με το κέρδος μοιρασμένο δίκαια ανάμεσα στον καταναλωτή, τον συνεταιρισμό, τον παραγωγό και τον χρηματοδότη, τον γέρο-Λαδά, που έχει τους παράδες στο κεμέρι.

Και για να μιλήσομε και για τους Λαδάδες και τους παράδες τους, να φορολογηθεί ο πλούτος, διατάσσουν κάποιοι κραυγάζοντας, αλλά ξεχνάνε ότι υπάρχει και ο νόμιμος πλούτος. Νόμιμος πλούτος είναι ο φορολογημένος πλούτος, που δεν μπορεί να ξαναφορολογηθεί, γιατί αυτό παραβιάζει θεμελιώδη πολιτικά δικαιώματα. Και βέβαια, συμφωνώ, δύσκολο είναι να γίνει κανείς πλούσιος χωρίς να έχει κλέψει, χωρίς να έχει αδικήσει, αλλά δεν είναι κι ακατόρθωτο. Κι αυτοί που το έχουν καταφέρει, είναι χρήσιμοι συμπολίτες. Όσο για εκείνους που πλουτίσανε εκμεταλλευόμενοι τις ευκαιρίες από τα παράθυρα που τους άνοιξε ο νόμος, γι' αυτό ας όφονται οι πολιτικοί ταγόνι που ανοίγουν τα παράθυρα νομοθετώντας, οι δικαστές που δεν τα κλείνουν, οι δικηγόροι που δε φωνάζουν ότι από τα παράθυρα μπάζει, οι μηχανικοί κι οι λογιστές που τα χρησιμοποιούν για να μπαινοβγαίνει, μέσα απ' αυτά, ευχαριστημένη η πελατεία τους. Κάποιοι από αυτούς "αριστεροί", άλλοι "δεξιοί", άλλοι -απλώς- party animals. Συνεχώς στριφογυρίζει στο μυαλό μου η πάγκαλη ρήση ότι

[φάγαμε»](#)

[«Όλοι μαζί τα](#)

Και μπορεί να ήταν τερατωδώς άνισες οι μερίδες, αλλά θα επιμείνω ότι η ρήση είναι κατά μια έννοια σωστή, αφού, κι η σιωπή είναι κι αυτή μια μορφή συνενοχής. Όμως αυτό που

Αχ, Ελλάδα, σ' αγαπώ ...

Συντάχθηκε απο τον/την Αλέξανδρος Ι. Κατσανεβάκης

Τρίτη, 20 Μάρτιος 2012 22:28 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 20 Μάρτιος 2012 22:39

χρειάζεται τώρα, δεν είναι να κλαψουρίζομε για τα λάθη μας ή για τα χαμένα κεκτημένα, αλλά να πάρομε την κατάσταση από τα χέρια όλων αυτών που τόσα χρόνια, ίδιοι, απαράλλαχτοι και γνώριμοι, μας οδηγούν, κοπαδιαστά, από τους δικούς τους δρόμους του παραγοντισμού, της παχυδερμίας, του παρασιτισμού και της παραβατικότητας.

Γιατί αν δεν σωθούμε μόνοι μας, κανείς [γκαστ-αρπάχτρας](#) , το ξέρομε αυτό, δε θα μπει στον κόπο να μας σώσει. Οψόμεθα εις Φιλίππους...

του [Αλέξανδρου Ι. Κατσανεβάκη](#)

Χανιά, Τρίτη και 13 Μαρτίου 2012